

Capital del Mediterrani

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, Editorial, 6.11.08

L'elecció de Barcelona com a seu permanent de la Unió pel Mediterrani és una excel·lent notícia per a la ciutat, per a Catalunya i per a Espanya. Tot i ser una institució amb un nombre escàs de funcionaris --de moment, entre 30 i 40--, la designació torna a col·locar Barcelona al mapa internacional i consolida la seva tradicional activitat en la promoció del diàleg en terrenys com la cultura, el medi ambient i els drets humans.

La decisió, adoptada dimarts a Marsella, es produeix gràcies als esforços diplomàtics del ministre d'Afers Estrangers, Miguel Ángel Moratinos, i a la bona sintonia que en aquesta qüestió han tingut el Govern central, la Generalitat i l'ajuntament. La capital catalana era, sens dubte, mereixedora d'aquesta seu. Aquí va començar a caminar el 1995 l'anomenat Procés de Barcelona, un ambiciós encara que difús fòrum per estimular la cooperació entre els diversos estats riberecs. L'enorme força política del president francès, Nicolas Sarkozy, va fer témer, no obstant, que l'anhel de Barcelona acabés descarrilant. No ha estat així.

L'elecció d'una part del palau de Pedralbes per acollir aquesta nova institució també sembla encertada. Es tracta d'un edifici noble, envoltat d'un parc per on els barcelonins podran continuar transitant.

La Unió pel Mediterrani és una institució gens supèrflua. Vivim en una àrea amb molts problemes comuns i on es dona una dramàtica diferència de rendes entre europeus rics i africans i asiàtics molt pobres. Al Mediterrani es dirimeixen també conflictes històrics com el palestino-

israelià, el libanès o els corrents migratoris, que requereixen fòrums com aquest.